

عنوان مقاله:

سنجش و ارزیابی پایداری اجتماعی در شهرهای کوچک (مطالعه موردی: شهرهای کوچک استان مازندران)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ساختار و کارکرد شهری، دوره 4، شماره 14 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

صادق برزگر - دانشگاه پیام نور

اسدالله دیوسالار - دانشیار پیام نور

علیرضا قربانی - گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، گرگان

مهدی صداقت - دانشگاه پیام نور کرمان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف سنجش و ارزیابی پایداری اجتماعی شهرهای کوچک استان مازندران انجام شده است. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی است. روش گردآوری اطلاعات با توجه به ماهیت مطالعه حاضر، به دو صورت کتابخانه ای و میدانی می باشد. جامعه آماری این تحقیق مشتمل بر تمامی شهرهای کوچک استان که جمعیتی کمتر از ۵۰ هزار نفر دارند می باشد. برای انتخاب نمونه، کل استان مازندران از نظر وسعت و جمعیت به سه ناحیه مازندران شرقی، مرکزی و غربی تقسیم بندی شده است و در هر ناحیه چند شهر به عنوان نمونه انتخاب شده اند. انتخاب خانوارهای شهری به روش «تصادفی سیستماتیک» و انتخاب شهرهای نمونه به روش «تصادفی خوشه ای» بوده که تعداد ۷ شهر انتخاب گردیده است. یافته های تحقیق بر اساس مدل بارومتر پایداری نشان از وضعیت نامطلوب پایداری اجتماعی در شهرهای کوچک مورد مطالعه بویژه شهرهای واقع در بخش مرکزی استان دارد. نتایج بدست آمده نشان می دهد، عواملی مانند ناپایداری شاخص های کیفیت زندگی هم از بعد ذهنی و هم عینی، نارضایتی از عملکرد ارگانهای دولتی، کیفیت پایین خدمات عمومی، عدم رضایت شغلی، سطح پایین عملکردی شهر در شاخص خدماتی و تنوع فرهنگی بواسطه توریستی بودن شهرهای ساحلی بیشترین سهم را در ناپایداری اجتماعی این شهرها داشته اند. بنابراین در امر سیاست گذاری جهت پایداری ابعاد اجتماعی، توجه به عواملی که سبب افزایش کیفیت زندگی در این شهرها می شود ضروری است.

کلمات کلیدی:

شهرهای کوچک، شاخص های پایداری، پایداری اجتماعی، استان مازندران، بارومتر پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263425>

